

תת"ע 8174/11/15 - מדינת ישראל נגד סלאמה אבו סולב

בית משפט השלום לתעבורה בבאר שבע

תת"ע 8174-11-15 מדינת ישראל נ' אבו סולב סלאמה
בפני כבוד השופט אלון אופיר

בעניין: מדינת ישראל ע"י ב"כ עו"ד בוקובזה

המאשימה

נגד

סלאמה אבו סולב

הנאשמים

הכרעת דין

כנגד הנאשם הוגש כתב אישום המייחס לו עבירה של אי ציות להוראת שוטר במדים.

אין מחלוקת כי האירוע נשוא כתב האישום התרחש ביום 25.10.15 בסמוך לשעה 10:50 בכביש 25 בסמוך לקילומטר 163.

בעדותו בפני ובמזכרו ת/1 תאר פקד ערן כהן את האירוע כתאונת דרכים אשר התרחשה בקילומטר 161 כאשר לצורך בידוד זירת התאונה ומניעת הגעת רכבים אליה, הוצב הוא עצמו כאחראי על מחסום רכבים בקילומטר 163.

בעודו חוסם את הרכבים בכביש 25 מלהגיע ולהתקדם לכיוון זירת התאונה, הבחין העד בנאשם ובמספר רכבים אחרים כאשר הם נעים בשביל עפר מקביל בצד הדרך לכיוון זירת התאונה. העד מתאר כי אף שהיה במדים עם חליפה זוהרת ואף שסימן לרכבים שלא לעלות לכביש, עלו הנאשם וכלי הרכב הנוספים לכביש לתוך שטח התאונה אשר נסגר לתנועה ובכך לא צייתו להוראותיו.

הנאשם וכן נהגי הרכבים הנוספים, עוכבו על ידי שוטר אחר אשר היה במחסום התאונה ולכולם נרשמו דוחות בגין אי ציות לאות שוטר במדים.

הנאשם מצדו אישר באופן מלא את עדותו של ע.ת. 1 אך טען כי לא הבחין בשום שלב בע.ת. 1 כמי שמורה לו לא לעלות לכביש, לא הייתה לו כל ידיעה על קיומו של מחסום במקום או על התרחשות תאונה ובשום שלב לא ביצע הוא עבירה של אי ציות לאות שוטר במדים. הנאשם טען כי הוא מתגורר בסמיכות למקום ורצה להגיע לביתו דרך השטח.

לאחר שבחנתי היטב את עדות קצין המשטרה אל מול עדות הנאשם ולאחר שהזהרתי עצמי כי המדובר בעדות יחידה מול עדותו של הנאשם, שוכנעתי מעבר לכל ספק סביר כי העבירה המיוחסת לנאשם בוצעה על ידו.

הנאשם עצמו הוא אשר העיד כי נסע על כביש 25 ולא בשטח עפר עת התקרב לטור המכוניות אשר עמד. הנאשם עצמו העיד כי החליט שלא להמתין במקום ביחד עם כל הרכבים האחרים, סטה לימין, ירד עם רכבו לדרך עפר והמשיך באותה דרך מקבילה מבלי שראה כל מחסום או כל שוטר. לטענתו לאחר כקילומטר של נסיעה בשטח, עלה הוא שוב על הכביש מבלי שהבחין במחסום או בשוטר.

אני קובע כי עדותו של הנאשם אינה מתקבלת על הדעת!

ברור מעדות הנאשם עצמו כי בחר לעזוב את הכביש מאחר ונוצר במקום פקק של רכבים ללא תנועה.

נסיעתו בשטח עפר כאשר בראש הפקק מחסום משטרתי המונע מהרכבים גישה לזירת תאונה, הובילה את הנאשם בצד הדרך לכיוון אותו המחסום **ובהכרח חלף הנאשם על פני השוטרים שהיו מוצבים במקום והם אשר עיכבו את התנועה בשל התאונה.**

טענת הנאשם לפיה לא הבחין הוא בשוטרים במקום אינה מתקבלת על הדעת קל וחומר כאשר קצין המשטרה היה לבוש בחליפה זוהרת וכל יתר הרכבים אשר עמדו בסבלנות במקום צייתו להוראותיו ולא התקדמו.

רק הנאשם ומספר רכבים בודדים אתו היו קצרי סבלנות, לא היו נכונים להמתין ביחד עם כל טור המכוניות במקום, בחרו לנסות ולעקוף את איסור התנועה דרך שטח העפר, ונכנסו לזירת תאונה מה שעלול היה לשבש את יכולת חקירת הזירה ובוודאות ביצעו עבירה של אי ציות לאות שוטר במדים.

אני דוחה את טענת הנאשם לפיה התנהגותו אינה מהווה אי ציות לאות שוטר במדים.

על הנאשם היה להמתין על הכביש יחד עם כל יתר הרכבים, וככל שהחליט לנטוש את הכביש ולנוע בשטח עפר שאינו כביש, יכול היה לעשות כן מבלי לעלות בחזרה לשטח אשר נאסר לתנועה כדין על ידי שוטרים במקום.

אני מחליט כי יסודות העבירה הוכחו על ידי המדינה מעבר לכל ספק סביר ולכן אני מרשיע את הנאשם בביצוע העבירה אשר יוחסה לו.

ניתנה היום, כ"ו אדר א' תשע"ו, 06 מרץ 2016, במעמד הצדדים